

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mechlinia Illustrata Luce Miraculorum S. Francisci Xaverii
Orbis Utriusque Solis Ac Thaumaturgi Chronicis Distichis
evulgata Anno M.D.C.LXVI.**

Grumsel, Gérard

Mechliniae, 1666

Illustrissimo Ac Reverendissimo Domino D. Andreæ Cruesen
Mechliniensium Archiepiscopo Belgii Primati Regi Catholico à consiliis
Status &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11918

ILLUSTRISSIMO
AC REVERENDISSIMO DOMINO
D. ANDREÆ
CRUESEN
MECHLINIENSIU M
ARCHIEPISCOPO
BELGII PRIMATI
Regi Catholico à consiliis Status &c.

EPISTOLA DEDICATORIA

LVserat aVsonIls ChronICO non paVCVLa VersV
pontIf ICIqVe saCrVM VoVerat aVthor opVs.
Et DeCaDIls seXtæ VVLgaVerat aCta LibeLLIls,
QVaLla VIX VLLo VIla sVb orbe Leges.
sOrtIls & oCCasVs, rVrsVsqVe VoLVbILIs ortVs;
IaCtaqVe sVb VarIâ, sClissaqVe sCepta ManV.
LVserat & stabILes neXVs, aC VInCVLa paCIs,
sIgnaqVe qVx pLaVsVs paX CoMITantIs habet.
Et soCIIls paCtos thaLaMIs post præLla reges,
Et sVper aCCensIs teLa perVsta foCIs.
LVserat & statVas, & opVs MIrabILe VIsv,
AVsonIâ strVXIt qVoD pIVs Vrbe pater.
QVaLe neCeXtrVXIt, post Longa neC eXtrVet ætas;
neC fVI It In CIRCIls, RoMa sVperba, tVIls.

ILLUSTRISSIMO
AC REVERENDISSIMO DOMINO
D. ANDREÆ
CRUESEN
MECHLINIENSIMUM
ARCHIEPISCOPO
BELGII PRIMATI
Regi Catholico à consiliis Status &c.

EPISTOLA DEDICATORIA

LUserat Ausoniis chronicō non paucula versu,
Pontificique sacrum voverat author opus.
Et decadis (^a) sextæ vulgaverat acta libellis,
Qualia vix ullo visa sub orbe leges.
Sortis & occasus, rursusque volubilis ortus;
Jactaque sub variâ scissaque sceptrā manū.
Luserat & stabiles nexus, ac vincula pacis,
Signaque quæ plausus pax comitantis habet.
Et sociis pactos thalamis post prælia Reges,
Et super accensis tela perusta foci.
Luserat & statuas, & opus mirabile visu,
Ausoniâ struxit quod pius urbe Pater.
Quale nec extruxit, post longa nec extruet ætas;
Nec fuit in Circis Roma superba tuis.

(a) Annis
sexagesimus
Chronicis di-
stichis ab An-
tore illustra-
tus, & typis
Balthazaris
Moreti editus
Anno 1665.

A

Hæc

2 MECHLINIA ILLUSTRATA

HæC VbI VVLgasset ChronICo MIrCVLa VersV;
paVCa sIbI Vates, VeraqVe qVestVs aIt:
QVID strVIIs? aVt porrò qVos rVrsVM peCtore Versas
IngenII neXVs sxeVe tyranne tVI?
parCe sVperVaCVIs: non sVnt tVa CarMIna tantI:
VIX ea nVnC posthaC qVI probet VLLVs erIt.
InspICe, trVX terret faCies eX CornIbVs IpsIs:
Ire eLegI VVLtV sIMpLICIOre VoLVnt.
QVò tVa pLVs LaVDat, pLVs VVLgVs opVsCVLa rIDet;
CarperIs aC nVgIs LenIter Ipse tVIIs.
sVnt qVeqVe qVI IVstIs has forsItan IgnIbVs Vrant,
AVt raplant VILI DILanIentqVe ManV.
SIC ego tVnC: & erat sVa VIIs In VoCIbVs ILLIs:
VIX ChronICIs sensVs, qVI fVIIt ante, Manet.
Ergo satIs, DIXI: neXVs nVMerIqVe VaLete;
TV qVeqVe Phæbe Pater, sat sIt, & Ipse VaLe.
penna retro, tabVLæqVe Latent, neqVe sCrIbItVr VLLI:
EXCIPIVnt VersVs pVLpIta CLaVs a Meos.
HæC VbI sIC IgItVr posItIs sVnt otIa CVrIs;
VeL proCVL aLterIVs VoLVIMVs artIs opVs;
OCyVs eCCe tIbI VVLtV VeLVt Vsa seVero,
NeC qVaLI fVerat, VIsa MaLIIna qVerI:
IbIs? & aonIas sIC LIqVerIs Ire sorores?
sCrIpta neC In ChronICo CarMIne ponar ego?
At sI gesta VaLent, pLVs VrbIbVs VnICa CVnCtIs,
VersIbVs hIs VVLgò qVæ CeLebrantVr, eraM.
QVID ChronICIs Cantas nIsI qVæ sVnt fLVXa tabeLLIs,
QVæqVe VICes soLItas orDInIs hVIVs habent?
VVLgare est hoC LaVDIs opVs; tIbI DeLphICVs aVgVr
AnnVIIt, aC VIres, & noVa pLeCtra VoVet.

haC

MECHLINIA ILLUSTRATA

3

Hæc ubi vulgasset chronicō miracula versu;
Pauca sibi vates, veraque questus ait:
Quid struis? aut porrò quos rursum pectore versas
Ingenii nexus sāve tyranne tui?
Parce supervacuis: non sunt tua carmina tanti:
Vix ea nunc posthac qui probet ullus erit.
Inspice, trux terret facies ex cornibus ipsis:
Ire elegi vultu simpliciore volunt.
Quo tua plus laudat, plus vulgus opuscula ridet,
Carperis ac nugis leniter ipse tuis.
Sunt quoque qui justis has forsitan ignibus urant,
Aut rapiant vili dilanientque manu.
Sic ego tunc: & erat sua vis in vocibus illis:
Vix chronicis sensus, qui fuit ante, manet.
Ergo satis, dixi: nexus numerique valete:
Tu quoque Phæbe pater, sat sit, & ipse vale.
Penna retro, tabulæque latent; neque scribitur ulli:
Excipiunt versus pulpita clausa meos.
Hæc ubi sic igitur positis sunt otia curis,
Vel procul alterius volvimus artis opus;
Ocyus ecce tibi vultu velut usa severo,
Nec quali fuerat, visa Malina queri:
Ibis? & Aonias sic liqueris ire sorores?
Scripta nec in chronicō carmine ponar ego?
At si gesta valent, plus urbibus unica cunctis,
Versibus his vulgo quæ celebrantur, eram.
Quid chronicis cantas nisi quæ sunt fluxa tabellis,
Quæque vices solitas ordinis hujus habent?
Vulgare est hoc laudis opus: tibi Delphicus Augur
Annuit, ac vires, & nova plectra voyet.

A 2

Tc

4 MECHLINIA ILLUSTRATA

te qVoqVe XaVerIVs nIgrIs reDIVIVVs ab InDIe
FLagItat; In LaVDes te petIt Ire sVas.

LVsIbVs Vt ChronICIs noVa tV MIraCVLa VVLges,
Tot qVIbVs est nostrâ CLarVs In Vrbe Pater.

ILLe, neC InfICIor (qVIa nIL sVbMIsIVs ILLo)
HIs tItVLIs VVLgI VIX LeVIorIs eget.

AttaMen hæC tItVLo qVIa sVnt ConIVnCta TonantIs,
VVLt ea, VVLt eIVs te qVoqVe faCta LoqVI.

NeC genVs InCVses VersVs, qVoD pVbLICa toLLVnt
pVLpIta, qVoD fIXo zoILVs ore LegIt.

InCIpe tV pLaVsVs; ne sIt De sVppLICe VIInDeX:
QVo noCeat CVstos hIC qVoqVe tantVs habet.

VVLt opVs hoC faVtor CrVesenIVs: hVIVs asyLo
IbIt hIC In LVCeM tVtVs, eatqVe Labor.

DIXerat; erVbVI, tepIDVsqVe rIgentIbVs antehaC
QVI fVIt In VenIs ferVor In ossa reDI.

EXCIor: hInC ChronICos rVrsVs IVVat eDere VersVs;
RVrsVs & In sCopVLos, In VaDa Lenta feror.

E t bene qVòD trIpLeX hIC steLLa reLVXerIt, & qVòD
hæC VoVeat faCILes, qVà LVbet Ire, VIas.

steLLa trIpLeX, trIpLeX gLobVs est tVVs, InCLyte præsVL,
QVeM CLypeI referVnt aVrea sIgnna tVI.

HIC CoLor est steLLIs; seD IIIs tVVs aVCtIor eXtat:
Vt qVoqVe pLVs steLLIs sphæra rotVnDa VoVet.

LVX hæC Vt VIgILat trIpLICI sVbnIXa CoLVMnâ:
sIC parat, & VatIs sternIt eVntIs Iter.

Non ego TynDariDas hæC nIXVs LVCe reqVIro,
sIVe faCes qVotqVot CIrCVLVs aXIs habet.

HIC CynosVra noVa est, nItet & CVM Castore PoLLVX,
ObseqVIIsqVe præIt LVnaqVe soLqVe sVI.

ex

MIRACULIS S. FRANCISCI XAVERII.

Te quoque *Xaverius* nigris redivivus ab Indis

Flagitat; in laudes te petit ire suas.

Lusibus ut chronicis nova tu Miracula vulges,

Tot quibus est nostrâ clarus in urbe Pater.

Ille, nec inferior (quia nil submissius illo)

His titulis vulgi vix levioris eget.

Attamen hæc titulo quia sunt conjuncta Tonantis,

Vult ea, vult ejus te quoque facta loqui.

Nec genus incuses versus, quod publica tollunt

Pulpita, quod fixo Zoilus ore legit.

Incipe tu plausus; ne sit de supplice vindex:

Quo noceat Custos hic quoque tantus habet.

Vult opus hoc fautor *Cruisenius*: hujus asylo

Ibit hic in lucem tutus, eatque labor.

Dixerat: erubui; tepidusque rigentibus antehac

Qui fuit in venis fervor in ossa redit.

Excitor: hinc chronicos rursus juvat edere versus;

Rursus & in scopulos, in vada lenta feror.

Et bene quòd triplex hîc stella relaxerit, & quòd

Hæc voveat faciles, quâ lubet ire, vias.

Stella triplex, triplex globus est tuus, inclyte Præsul,

Quem clypei referunt aurea signa tui.

Hic color est stellis; sed iis tuus auctior extat:

Ut quoque plus stellis sphæra rotunda vovet.

Lux hæc ut vigilat triplici subnixa columnâ;

Sic parat, & vatis sternit euntis iter.

Non ego Tyndaridas hâc nixus luce requiro,

Sive faces quotquot circulus axis habet.

Hîc Cynosura nova est, nitet & cum Castore Pollux,

Obsequiisque prætit lunaque solque suis.

6 MIRACULIS S. FRANCISCI XAVERII.
EX CrVCe LVX fVLget, qVæ Liberat, arCet & VMbras;
QVæqVe sVper CLypeo stat bene pensa tVo.
NIL ergo hæC torVas Verear sVb LVCe CharybDes:
Vota fLVVnt; sCopVLos, DVraqVe saXa seqVor.
QVæ sIt enIM VVLgò Vestrae reVerentIa LVCIs,
VIX ChronICIs possIt LiNgVa sat hIsCe LoqVI.
Nota seqVar trIVIo, qVæ pVLpIta CVnCta LoqVVntVr,
FaMaqVe VIrtVtIs ConsCta faCta tVæ.
QVID tVa LVX posset VeL abhInC IVVenILbVs annIs;
IngenII est speCles tVnC Data CLara tVI.
HæC DVCe VVLgatVs LatIas fVLgensqVe per Vrbes,
HæC raDIos tIbI parta tVLIt, VICtrIXqVe VIennæ
LaVrea DoCtorIs CInXIt In Vrbe CapVt.
te LegatVs Iber MaVortIs honorIbVs aVXIt,
IVssIt & aVXILII RegIs aDesse sVI.
te CaMeraCenIs aVXIt proVentIbVs VLtrò
Cæsar, Vt hæC ILLI LVX prope VIsa tVa est.
HæC VoLVIIt feLIX popVLVs LVCere sICaMber:
EXpVIIt hæC VIres hæresIs atra sVas.
HanC qVeqVe tV faVsto nVnC, ô MeChLInIa, VVLtV
AspICIs, Vt par est, aspICIsqVe VoVes.
NeC Labor In Votoest: pVLsIs VeLVt aVCtIor VMbrIs
SVrgIt, & eX trIpLICI VertICe trIna VenIt.
BeLgICVs hæC frVItVr, te nVnC PrIMATE, SenatVs,
PræsVL, & In CaVsIs VVLgVs & aVLa sVIIs.
O qVantVM & qVotIs IbI LVX CrVesenIa beLgII
ConsVLbVs, patriæ prInCiplbVsqVe pLaCet.
FortVnæ VICtrIX saplentIa prostet Vt arMIs,
CVr BeLgas CVnCtos LVX tVa VInCat habet.

VtqVe

MIRACULIS S. FRANCISCI XAVERII.

Ex Cruce Lux fulget, quæ liberat, arcet & umbras;

Quæque super clypeo stat bene pensa tuo.

Nil ergo hâc torvas verear sub luce charybdes:

Vota fluunt; scopulos, duraque faxa sequor.

Quæ sit enim vulgò vestræ reverentia Lucis,

Vix chronicis possit lingua sat hisce loqui.

Nota sequar trivio, quæ pulpita cuncta loquuntur,

Famaque virtutis conscia facta tuæ.

Quid tua lux posset vel abhinc juvenilibus annis;

Ingenii est species ^(b) tunc data clara tui.

Hâc duce vulgatus Latias fulgensque per urbes,

Hic ubi tu studiis excolereris, eras.

Hâc radios tibi parta tulit, victrixque Viennæ

Laurea ^(c) Doctoris cinxit in urbe caput.

Te Legatus Iber Mavortis ^(d) honoribus auxit,

Juissit & auxiliis Regis adesse sui.

Te ^(e) Cameracenis auxit proventibus ultrò

Cæsar, ut hæc illi lux prope visa tua est.

Hâc voluit felix populus lucere ^(f) Sicamber:

Expuit hâc vires hæresis atra suas.

Hanc ^(g) quoque tu fausto nunc, ô Mechlinia, vultu

Aspicis, ut par est, aspiciasque voves.

Nec labor in voto est: pulsis velut auctior umbris

Surgit, & ex triplici vertice trina venit.

Belgicus ^(h) hâc fruitur, te nunc Primate, Senatus,

Præful, & in causis vulgus & Aula suis.

O quantum & quoties ibi Lux Cruesenia Belgæ

Consulibus, patriæ Principibusque placet.

Fortunæ victrix sapientia prostet ut Armis;

Cur Belgas cunctos lux tua vincat habet

(b) Cruesenia
Romæ adoles-
cens Philoso-
phiam propug-
nat, & Theo-
logiæ studet.

(c) Viennæ
Doctor crea-
tur.

(d) Fit Vica-
rius Generalis
Regii apud
Imperatorem
exertitus.

(e) Canonici
Cameracensis.

&c.

(f) Episcopus
Rheinmondo-
nus.

(g) Archiepi-
copus Mechli-
mensis.

(h) Regi &
Consilii latius

Utque

VtqVe spIVs bIno se LVCIfer eXpLICat orbe;
 SIC qVoqVe sVnt LVCIIs MVnera Larga tVæ.
 SCIt BrVXeLLa satIs: soLVet qVoqVe grata neC VLLo
 XaVerIo saCrVM fIne sILEblt opVs.
 strVCtaqVe MetropoLIIs VVLgabItVr Ara per Vrbes:
 QVæqVe LoCas CInerIs VIVa sepVLChra tVI.
 neC te ReLLIglo, neC te fIrps CLara taCebIt
 A soCIO lesV qVæ bene noMen habet.
 hIC tVa LVX terrIs, hIC se DifFvnDIt & astrIs:
 EXtrVI It hIC IVnCtos nVbIbVs ILLa Lares.
 Pro qVibVs, Vt reLIqVI taCeant, VeL MVta LoqVentVr
 saXa, tot hIC soClos, qVæ LICet, esse tVos.
 hæC VbI CrVesenI tVa tot bene gesta reVoLVo;
 LVX VoVet & ChronICIs hæC qVoqVe signa MelIs.
 et pLaCltVra LoqVar: tItVLVs tIbI CarMinIs hVIVs,
 InCLyta XaVerII faCta faVentIs erVnt.
 haVD sInet hæC tItVLVs VVLtV renVente VoLVtes:
 Pars bona IVDIClo pVbLICa faCta tVo est.
 NeC qVoqVe sIC pVgILIs VIrtVs InCognIta, CVIVs
 AVXILIatiCes senserIs ante ManVs.
 HoC tVa BrVXeLLIs VotIVa saCrarla sIgnant;
 HoC VeL XaVerII qVI tIbI gLIIsClt aMor.
 HIIs ego seCVrVs tItVLIs nVnC DenIqVe LaXo
 VeLa; triplEx Certas stELLa DatVra VIas.
 TV rege PræsVL Iter; ChronICIs tV VersIbVs affLa:
 HoC CVM Vate faVens eXClpe VatIs opVs.
 Vt patrlâ tIbI .IVnCtVs Is est; Ita totVs & hVIVs
 Debitor eX Voto MVnerIs Ipse fVIIt.
 HoC tIbI fert sVppLeX, hoC VInDICe tVtIVs IbIt:
 eeLgICa IVDIClo statqVe faVetqVe tVo.

Utque

MIRACULIS S. FRANCISCI XAVERII.

9

Utque pius bino se Lucifer explicat orbe;
 Sic quoque sunt lucis munera larga tuæ.
 Scit Bruxella satis: solvet quoque grata, nec ullo,
 Xaverio sacrum fine filebit (ⁱ) opus.
 Structaque Metropolis vulgabitur Ara (^l) per urbes:
 Quæque locas cineris viva sepulchra tui.
 Nec te Relligio, nec te stirps clara tacebit
 A socio JESU quæ bene nomen habet.
 Hic tua lux terris, hic se diffundit & astris:
 Extruit hic junctos nubibus illa (^m) lares.
 Pro quibus, ut reliqui taceant, vel muta loquentur
 Saxa, tot hic socios, quæ licet, esse tuos.
 Hæc ubi Crueseni tua tot bene gesta revolvo;
 Lux vovet & Chronicis hæc quoque signa meis.
 Et placitura loquar: titulus tibi carminis hujus,
 Inclyta Xaverii facta faventis erunt.
 Haud sinet hæc titulus vultu renuente volutes:
 Pars bona judicio publica facta tuo est.
 Nec quoque sic Pugilis virtus incognita, cuius
 Auxiliatrices senseris ante manus.
 Hoc tua Bruxellis votiva Sacraria signant;
 Hoc vel Xaverii qui tibi gliscit amor.
 His ego securus titulis nunc denique laxo
 Vela; triplex certas Stella datura vias.
 Tu rege Præful iter, chronicis tu versibus affla:
 Hoc cum vate sequens excipe vatis opus.
 Ut patriâ (ⁿ) tibi junctus is est; ita totus & hujus
 Debitor ex voto muneris ipse fuit.
 Hoc tibi fert supplex; hoc vindice tutius ibit:
 Belgica judicio statque favetque tuo.

(i) *Magnifica
Bruxellæ Sa-
cristiæ D.Xa-
verio struit.*

(l) *Mechlinie
Aram D.Ru-
moldo, sibi
mausoleum.*

(m) *Collegio
Societalis JE-
SU Domum.*

(n) *Præful
Trajetinus,
Author Leo-
dinus.*

B

Ut

MECHLINIA ILLUSTRATA

Vt tV saCra foVes, Ita te neqVe DignIor VsqVaM,
 QVI noVa XaVerII gesta foVeret, erat.
 DI faCIant, Vt qVos tVa LVX sIC eXtVLIt, IpsI
 ADIICiant annIs sæCVLa Longa tVI.
 LætVs Vt aspICias tVa pVbLICa faCta, tVæqVe
 VIrtVtIs LVstres tot sIMVLaCra seneX.
 HæC genIVs VoVet ILLe tVVs præsagIa CVnCtIs,
 QVI MaVsoLeo sVppLICat VsqVe tVo.
 IaM qVoqVe seX annos faLCI tot hIC abstVLIt ICtVs;
 Vt qVoqVe seXCentos aVferat ILLe, rogo.
 PræsVLe CrVesenIo feLIX Vt patria VIVet,
 sIC qVoqVe, sVbLato CVr LaChryMetVr, erIt.
 HoC CaVeant nIgræ qVæ nent stata fILa sorores:
 sIn, Mea fataLI poLLICe fILa seCent.
 VIVat, & has præsVL VIrtVtIbVs eXpLeat Vrbes;
 DeqVe MeIs annIs aVgeat Ipse sVos.
 ILLIVs Interea VIVO sVb LVCIas asyLo,
 In LVCeM, & tItVLIs ILLIVs, eXIt opVs.

DE

MIRACULIS S. FRANCISCI XAVERII.

ii

Ut tu sacra foves, ita te neque dignior usquam,

Qui nova Xaverii gesta soveret, erat.

Dī faciant, ut quos tua lux sic extulit, ipsi

Adjiciant annis secula longa tuis.

Lætus ut aspicias tua publica facta, tuæque

Virtutis lustres tot simulacra senex,

Hæc ^(o) Genius vovet ille tuus præfagia cunctis,

Qui Mausoleo supplicat usque tuo.

Jam quoque sex annos falci tot hic abstulit iactus;

Ut quoque sexcentos auferat ille rogo.

Præsule Cruesenio felix ut patria vivet,

Sic quoque, sublato cur lachrymetur, erit.

Hoc caveant nigræ quæ nent stata fila sorores:

Sin, mea fatali pollice fila secent.

Vivat, & has Præsul virtutibus expleat urbes;

Deque meis annis augeat ipse suos.

Illius interea vivo sub lucis asylo,

In lucem, & titulis illius, exit opus.

(o) Exprimitur in Mausoleo à sex annis fructu genius felicem temporis cibitens.

B2

DE